

Uğur Mumcu Örgütsüzdü: Yalnızdı!

İçeriği Yazan: [Faruk HAKSAL](#) [1] Zaman: Salı, 24/01/2012 - 11:49

Uğur Mumcu 24 Ocak 1993 günü öldürüldü.

Bugün O'nun hunharca katledilişini anıyoruz, lanetliyoruz.

Ve bilincimizdeki hıncı der/top edip:

- **Kanı yerde kalmayacak, diyoruz!..**

Bir kat daha üzülmüyoruz.

Ve böyle devam ederse altımızdan kayan süreç, ve eğer vakit de kalırsa, oturduğumuz köşede üzülmeye de devam edeceğiz.Örneğin, Uğur Mumcu'nun insanlarımızda bıraktığı izi ve etkiyi düşüneneceğiz...

2012 yılının medya silindirinde şekillendirilmiş pek sayın yurttaşlarımıza Uğur Mumcu'yu anlatmaya çalışacağız.

Uğur mumcu, öncelikle iyi bir gazeteci, namuslu bir insandı, diyeceğiz.

Araştırmacı, korkusuz, dikkatli, titiz ve yurtsever bir aydıdı, diyeceğiz.

O, çetelerin, hortumcuların, derin devletin [gladyo'nun] üzerine cesurca yürüyen, tam bağımsız, demokratik ve laik Türkiye Cumhuriyeti'nin yılmaz savunucusu ve yiğit bir gazeteciydi, diyeceğiz...

Ve O'nu başımız önde, saygı ile anacağız.

Katillerine lanetler yağdıracağız.

Ancak...

Ancak, düşünmeye devam edeceğiz...

Tabulara tutsak olmadan, aydınlık dimağların izdüşümünde düşünmemizi sürdüreceğiz... Ve bu büyük devrimcinin hatırasına saygısızlık etmemeye özen göstererek, şöyle bir geçmişe bakıp, düşünmemizi daha da derinleştireceğiz.

Uğur Mumcu, çetelerle, emperyalizmin gizli-açık, yerel ve uluslararası her nevi örgütü ile yiğitçe mücadele etti... Tas/tamam, eksiksiz bir gerçektir bu.

Gönlümüzün alkışı O'nunla beraberdir... Yattığı yerde toprağı bol, rahmeti gür olsun...

Ama geçmiş olaylara biraz daha yaklaşıp nesnel bir gözle baktığımız zaman görmemiz gereken önemli şeyler vardır:

BİR: O'nun karşısında her dönemde düzenli ve sistematik bir yapılanma içinde organize olmuş "teknik" örgütlenmeler yer almıştır...

İKİ: Bu teknik yapılanmalar, güçlü irtibat ve istihbarat ağları içinde disiplinle çalışan, akıllı, bilgili ve sistemli bir biçimde yönetilen örgütlerdir.

ÜÇ: Emperyalizmin oluşturduğu bu örgüt ağları karşısında Uğur Mumcu yalnızdır!.. Mücadeleyi tek başına yürütmeyi seçmiştir...

Bir başka deyişle, karşımıza çıkan bu manzara karşısında tespit etmemiz gereken önemli gerçek şudur:

- **Uğur Mumcu, örgütsüzdü!..**

Yalnızdı!..

Ve dolayısıyla da, bu yüzden ve bu ölçüde [ne yazık ki] yeteri ölçüde güçlü değildi!

Bir saman alevi gibi yükselen, sonra sönerek küllenen toplum psikolojisinin kalp atışları içinde yaşıyordu...

Örgütlü, disiplinli, akıl, strateji, bilgi ve taktikle yönetilen yapısal bir örgütlenmenin içinde değildi... Çıplaktı ve korunmasızdı.

Ardında, sadece platonik bir sevgi yumağı ve kendiliğinden alev alan ve sonra da kendi başına küllenen bir "güç(!)" vardı...

Uğur Mumcu vakası, gerek yüreğimiz, gerek aklımız ve gerekse devrimci tecrübe birikimimiz için değerli dersler çıkarılması imkânı taşıyan önemli bir kilometre taşıdır.

Uğur Mumcu'yu saygı ile anan her aydın, O'nun hatırası önünde aklını başına devşirip, ciddiyetle düşünmek zorundadır.

Uğur Mumcu'yu anmak, O'na saygı beslemek ve O'nu alkışlamak yetmez...

Ülkemizin bugünkü koşullarında herkes, kendi çapında ve kendi gücü oranı ve ölçüsünde birer Uğur Mumcu olmak zorundadır.

Yalnız olmayan bir Uğur Mumcu olma yoluna girmek ve o yolda yürümek zorundadır.

Birleşmek; güçleri, verimliliği en yüksek bir noktada birleştirmek anlamını taşır.

Bunun adı ise, örgütlü mücadeledir; partileşmektir.

Partileşmek, particilik yapmak, siyasetçilik oynamak değildir.

Türkiye'nin kirlenmiş [kirletilmiş] politik örgütlenme geleneği, taze ve temiz kanlarla yıkanarak aklanma ihtiyacı içindedir...

Siyasetin bir meslek değil, yurtsever bir sorumluluk gereği üstlenilen bir yurttaşlık görevi olduğu halk vicdanına [yeniden] yerleştirilmelidir.

Siyaset meydanları özenle dezenfekte edilmelidir!..

Üç ya da dört kâğıtçı insan tipinin ve yakasına ilâştirdiği rozetten başka hiç bir niteliği olmayan insan kimliğinin siyaseti kirletmesine son verilmelidir.

Bütün saydığımız bu "meli-malı"ların gerçekleşebilmesi için ise, vitrinin önünde olan/biteni seyretmekten vazgeçip öncelikle ve hemen şimdi, dükkanın içine girilmelidir! Yaşamın pratiği içinde yenik düşmekten kendimizi kurtaramadığımız kişisel konfor düşkünlüğümüz yeniden gözden geçirilmeli ve gerekli olan özveri son ölçeğine kadar seferber edilmelidir.

Evet... Pencereden bakmakla bir yerlere varılamayacağı gerçeği artık anlaşılmalıdır.

Bütün gün konuşup, hiçbir şey yapmamakla, hiçbir şeyin başarılamayacağı artık kafalarımıza dank etmelidir.

Tek başına, bireysel başkaldırıyla hiçbir yere varılamıyor!

Bir de şu gerçek var... Evet, önemliden de değerli bir gerçek:

- İnsan, örneğin, Ankara'ya gitmek istiyorsa... Edirne'ye giden trene binmemelidir!..

Hepinize iyi yolculuklar diliyorum.

Tekrar başımız sağ olsun.

Faruk HAKSAL

faruk.haksal@politikadergisi.com

Yorumlar

- [İç Siyasa](#) [2]
- [Tarih](#) [3]
- [Toplumsal](#) [4]

Kaynak URL (04/05/2024 - 16:18 tarihinde yazdırıldı):

<https://www.politikadergisi.com/makale/ugur-mumcu-orgutsuzdu-yalnizdi>

Bağlantılar:

[1] <https://www.politikadergisi.com/pd-uye/faruk-haksal>

[2] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/ic-siyasa>

[3] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/tarih>

[4] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/toplumsal>